לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

TO SUBSCRIBE
AND RECEIVE THIS
TORAH SHEET WEEKLY,
WWW.TORAHTAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAHTAVLIN@
YAHOO.COM

Torah Tavlin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

שבת קודש פרשת ויחי – י"ד טבת תשפ"ג Shabbos Parshas Vayechi - January 7, 2023

- 10:29 מות שבת – 4:25 ו זמן קריאת שמע / מ"א – 9:06 ו זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:42 ו סוף זמן תפילה/הגר"א – 10:29 זמן לתפילת מנחה גדולה – 12:33 שקיעת החמה שבת קודש – 4:44 ו מוצש"ק צאת הכוכבים – 5:34 צאה"כ / לרבינו תם – 5:56 זמן לתפילת מנחה גדולה – 12:33 מות החמה שבת קודש – 4:44 ומוצש"ק אות הכוכבים – 5:34 מות הבינו החמה שבת קודש – 10:29

שמלבר מה שיזכה לחיות דקדושה מכח נצחונותיו, יזכה גם במעלות ובהשנות רמות בזכות עמידתו בעוז מול הנסיונות שמעמיד עליו יצרו, וכמו שאומרים בשם צדיק א' לפרש מה שנא' (בראשית כב, א) 'זהאלקים נסה את אברהם', ש'נסה' הוא מלשון התנשאות ודרמה, והיינו שאותם נסיונות שעבר אברהם בחייו. הם עצמם העלו אותו

ותא חזי דברי הזוחר הק', המדבר בגודל התועלת להאדם המתגבר על הקושי שבעבודת ה', וז'ל (זוחר ח"ב פרשת תצוה קפה): זתו דלא מתישבן מלי דאורייתא אלא תמן, דלית נהודא אלא ההוא דנפיק מגו חשוכא דכד אתכפיא סטרא דא אסתלק קודשא בריך הוא לעילא ואתייקר ביקריה, ולית פולחנא דקודשא ב"ה אלא מגו חשוכא ולית טובא אלא מגו בישא', עכ"ל. הרי מבואר מדבריו שרק בוכות מידתו בעוז נגד פתויי היצד בימי החשך זוכה לאחר מכן לאור גדול ולהשגות רמות בתורה. ואפשר שלכך היתה שהותו של יעקב במצרים משך שבע עשרה שנה' בגימ' טו"ב, כי היתה בכך רמז שכל הקשיים והנסיונות שבמצרים אינם אלא כדי להטיב עם האדם, כי כאמור באים להרים את האדם ולהמשיך לו חיות דקרושה.

למעלתו וזכה להיות 'אברהם'. משום שרק על ידי הנסיונות מתגדל האדם בעולם.

והמשיך הכתוב: זיהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה', כאן כלל את הי"ז שנותיו האחרונות עם כלל שנותיו של יעקב, כדי להודיע שעל ידי שהאדם עומד בנסיונותיו הינו מעלה את כל שנות חייו, ומשווה אותן לאותן השנים הטובות בהם עמד בעוז מול חיילות היצר. ומעתה השווה כל שנותיו לטובה.

וזהו שאמרה התורה בהמשך: 'זיקרבו ימי ישראל למות', שעל ידי שהכיד בנסיונותיו שרק טו"ב היה לו מהם, על ידי זה הגיע לבחינת ישראל, המרמז למוחין דגדלות, כי לפני מותו זכה יעקב להגיע למדריגות גדולות, ולהשגות גבוהות מאוד. ומשם הגיע לעולם הבא נקי בלי פגמים כלל.

לו גמולו על מה שעשה, וע"כ, כדי שתהא "שכרו גדול", צריך להסתיר את מעשיו, ולא יגלה לאחרים מה שעשה.

ויש להתעורר על עוד נקודה כאן, שאיירי כאן שיוסף עשה חסד עם אביו, ומבואר מזה, שעשיית חסד ג"כ נוהגת בבני המשפחה. שלחול שם חסד אינו צריך להיות עם אחד אשר אינו מבני משפחתך, וגם מבני המשפחה קרויה חסד. ויש עוד מקור נפלא לזה, מדברי המפרשים שכתבו על מה דאיתא בפרשת שמות, שאחד שמשה רבינו ניתן בים סוף, אמר הקרא: "ותתצב אחותו מרחוק לדעת מה יעשה לו". שמרים אחות משה המתין לראות מה יעשה עם אחיו משה. ואיתא בזוחד (ח"ג, דף קג.) שמה שזכו כלל ישראל לבאר מים כל אותן מ' שנים היה בזכותו של מרים, על החסד שעשה שהמתין לראות מה יעשה עם אחיו משה. והרי חסד זה שעשה, היה עם משפחתה, ואפילו הכי זכתה לשכר גדול כזה, שבזכות אותו חסד, כל כלל ישראל כל המ' שנים במדבר היה להם מים לשתות.

וצריך ללמוד מכאן, שכל מה שאחד עושה עם משפחתו, אפילו אם הוא מחוייב לעשות אותו חסד, שאין לו ברידה כלל, כמו שהבן צריך לעסק בקבורת אביו, כמו שעשה יוסף. הרי הוא בכלל מצות "חסד". וכן כל דבר, שהאם צריך לאכול את בנידם וכדומה, כל זה הוא מצות חסד, אבל צריך שיכוון לקיים מצות חסד. ויזכה לאכול פידותיהם של המצוה בעולם הזה. והקרז קיימת לעולם הבא!

מאת הגולצ רבי גמלטאל הכוון רבעוביץ מאת הגולצ רבי גמלטאל הכוון רבעוביץ שלום את השמים עושלים עוודק

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שנ חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה. ויקרבו ימי ישראל למות ... (מו-כחכמ) – בתחבולות תעשה לך מלחמה

∏נה מוטל על האדם לעורר השמחה בלבו על כל יום שאכן זוכה לעמוד מול

פיתויי היצר, ולנגד עיניו יציין את מספר הימים שאכן זכה לעמוד בקרב, ולהוציא שלל

מיצרו המבקש רעתו, וזה יעורר חיותו להמשיך הלאה במלחמתו, ומתוך כך יזכה
להיות 'בא בימים', כי יתהלך עם האלקים כל ימיו.

להיות 'בא בימים', כי יתהלך עם האלקים כל ימיו.

רמז לכך מצאנו במקרא שלפנינו, הכתוב אומר: זיהי יעקב', יעקב אבינו זכה לחיזת דקדושה, כיון שהיה 'בארץ מצרים', כי עצם ירידתו למצרים הביא את יעקב ובניו לידי עבודה שלא הורגלו בה עד אותה שעה. כי מצרים היתה סמל הכפידה, והרשע פרעה התגאה לאמר(יחזקאל כט, ג): 'לי יאורי ואני עשיתני', והיתה זאת כתוצאה מפרנסתם, כי מצד הטבע היתה מצויה להם בלא שום מניעה, אחר שהנילוס היה משקה את שדותיהם, ולא היו זקוקים לגשמים, וכתוצאה מכך באו לידי 'כפידה' כי נדמה היה להם שלית דיין ולית דיין, ונמשכו אחר הארציות והטומאות. באותה חבל ארץ שהיתה כל כולה זועקת 'כפידה' הופיעו יעקב ובניו, והוזקקן להתמודד עם זוהמת מצרים, וגם אם נדמה להם מלכתחילה שלא תהיה ביכולתם לעמוד מולה, התחזקו ועמדו בעוז בקרושתם ובאמונתם, וכל יום שהחזיקו מעמד היתה להם על ידה חיות ושמחה, על שאכן זכו לקדש יומם להש"ת ולעבודתו. וכך בתחבולה זו של 'יום יום' נתמלאו לו ליעקב 'שבע עשרה שנה' שכולם היו שווים לטובה בקרושה ובאמונה.

זוהי כאמור הדרך שיבור לו האדם כדי לעמוד מול כל פיתויי יצרו. ועליו לדעת

בדורלך ארבונן לשוים שאו חיב אביום זנשל

קרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים (מו-כמ) – בענין מדת החסד

פרש"י: "חסד ואמת – חסד שעושין עם המתים הוא חסד של אמת, שאינו מצפה לתשלום גמול", עכ"ל. הרי הטעם שיעקב אבינו קרא חסד זה שביקש מאת יוסף שיקבר אותו בארץ ישראל "חסד של אמת", היינו משום שהחסד שאחד עושה עם שיקבר אותו בארץ ישראל "חסד של אמת", היינו משום שהחסד של אמת, שהרי אינו מצפה לתשלום או גמול, אבל מי שעושה חסד עם החיים, דרי כל זמן שאותו איש חי, יכול לשלם לו עבור החסד, וע"כ החסד אינו "חסד של אמת". והוסיפו המפרשים, דשייך לעשות חסד של אמת אפילו עם החיים, אלא דהחסד עם המתים הוא בחפצה חסד של אמת, אבל עם החיים כל זמן שאותו איש חי, שייד לצפות ממנו תשלום ושוב החסד אינו חסד של אמת.

ומטעם זה, כתב **החובת הלבבות** (שער הבטחון, פרק ד') בענין עשיית מצות בין אדם לחבירו וז"ל: "ויזהר כפי יכלתו בכל זה להסתירו ממי שאין צריך לו להודיע, כי בהיותו נסתר, יהיה שכרו יותר גדול ממה שיהיה אם יהיה נודע", עכ"ל. ויש לומר שכוונתו כנ"ל, שאם אחד מגלה לאחרים המצוה שעשה בבין אדם לחבירו, אפשר שאחר ישלם כנ"ל, שאם אחד מגלה לאחרים המצוה שעשה בבין אדם לחבירו, אפשר שאחר ישלם

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (61), Foods Detrimental to Health

Food Left Under a Bed. The Gemara (1) states that food and drink left under a bed, even when covered with metal vessels, contains a Ruach Ra'ah, a "bad spirit." The Yerushalmi (2) brings the same idea by cooked foods only, but a number of Poskim [see Chochmas Adam 68:3] maintain that it seems from the words of the Bavli that raw foods are also included.

Must it be Thrown Out? If food or drink was left under a bed

Must it be Thrown Out? If food or drink was left under a bed, can it be eaten or should it be thrown out? There is a big discussion about this in earlier and contemporary *Poskim* and the majority hold that it does not have to be thrown out (3).

- 1) If the bed was not slept in while the food was there, the **Toras Chaim** says (4) there is no problem. However, many *Teshuvos Achronim* argue and say it shouldn't be put there both by night and by day even if nobody is going to be sleeping in that bed.
- 2) Most *Poskim* assume that just as there is no *Ruach Ra'ah* on the hands of a gentile every morning after he sleeps, similarly

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגד הייטס ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגד הייטס

there is no problem on food left under the bed of a gentile.

- 3) Many *Poskim* assume that there is no *Ruach Ra'ah* if it was left under the bed of a young child, and certainly not if the food was left under the stroller of a young child.
- 4) Because this *halacha* is not dependent on logic but rather a *chok* of *tumah*, there are a number of doubts if certain cases fall under the category of *Ruach Ra'ah* or not: under the top layer of a double bunk bed, water left there for use in hand washing in the morning to remove the *Ruach Ra'ah* of the night's sleep, food utensils, between the mattress and the base of the bed.
- 5) There are a number of cases where the *Poskim* feel confident that there is no *Ruach Ra'ah* to worry about: one sleeping on the bottom of a double bunk bed will not have *Ruach Ra'ah* come onto him, food left in the pocket of one who slept in his clothes, under the seat of a plane or bus that a passenger falls asleep on, if one person put the food of someone else under a bed, he cannot cause anything to happen to an item that is not his.

בין הריחיים - תבלין מדף היומי - נדרים סו:

או"ע - The "נכנט לחופה" paskens that once they are ויד "רלד' סי' ב'] שו"ע - The אביה ובעלה מפירין גדריה" ובעלה מפירין נדריה" paskens that once they are ניכנט לחופה" a husband may be ניגר כג.] says if a woman made a neder to be a ניגר מחל and her husband was מלקות that he was מלקות and she drank wine or was מיכוא למתנים says that while she does not get מיכר מרדות says that while she does not get מכת מרדות says that while she does not get מיכר מרדות says that while she does not get מיכר מרדות says that the Torah is talking about a case where the wife made a neder and unbeknownst to her, her husband was מיכר it, so if she now goes and violates the neder, the Torah is telling us that even though the neder was void, she still needs הוא סיליחה וכפרה On this, the Gemara brings that ביר ביר ועלה בידו בשר טלה] כפרה נעלה בידו בשר טלה] כפרה נעלה בידו בשר טלה] כפרה the needs a עאכ"ו, אול היינו לאכול בשר חזיר ועלה בידו בשר טלה) כפרה who has in mind to eat treif and it's actually treif and he eats it, he needs a עאכ"ו, whe needs a נעמריון לאכול בשר חזיר ועלה בידו בשר טלה).

The נאיר כג.] מאירי hat she does get מרת מרדות because she was "נתכוונה לאיטור". The יצר (צרים פי"ב,יח) מאירי הוא לידי מעשה is needed because it is אטור to lead or direct one's יצי in the path of הרהור עבירה, because מנחות סד.) We see this same sevara (מנחות סד.) where one spread out a net on Shabbos to catch fish and he brings up fish and a baby that was drowning. בא and argue if he is מירות סד.) We go after his מחשבה, which was to trap fish, or do we look at his מעשה and ultimately it was an act of חייב if he שבת, פ"ב, טד"ן רמב"ם אוויים ואילו שבת or if he was never aware of the drowning מביים if he gart מביים וויים וויים אוויים וויים וווים וויים ווויים וויים וו

שומר s quoted that if one needs a doctor on *Shabbos* it is preferable to use a שומר שבת כהלכתה פרק לב' אות קכה] **הגרש"ז אויערבך זצ"ל** שבת doctor because he has the right intentions that it is *muttar* because of פיקוח נפש , whereas a non-religious doctor will be שבת doctor because he has the right intentions that it is *muttar* because of eיקוח נפש , whereas a non-religious doctor will be just for the fee and although פיקוח נפש and *muttar*, it's like נמיר כג.] ביר"ז and he will need a מברה to be (נארי כג.] ביר"ז and the will need a עבירה wasn't accomplished) is still considered a משה עבירה she would get ממעט מלקות (so nice the accumplished). So, since the ממעט מלקות she still gets ממעט מלקות and set out to do it, but didn't go through with the מעשה איסור at all would be needed.

1) פסחים קיב. (2) תרומות הג (3) תשובות ופסקים יו"ד קטוּהות (4) תורת חיים בבא בתרא וח.

R' Shimon Schwab zt"l (Ma'ayan Beis Hashoeva) would say:

"ישלח ישראל את ימיע וישת על ראש אפרים ... שכל את ידיו כי מנשה הבכור" - Why did Yaakov cross over his hands, why didn't he simply ask Menashe and Ephraim to switch their places? Yosef's strength was in both areas, he was both a man of action and one of spirit. Each of his sons primarily stressed one of these attributes. Lest either one think he was diminished in his contribution to his father, grandfather or nation - Yaakov Avinu left each in his proper place and switched his hands."

A Wise Man would say:

"We have two ears and one mouth so we can listen twice as much as we speak."

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533 Beautiful YID! Sign the קבלה לכבוד השכינה (Verifiable IKS Master List now over 103,930)

855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim..org

L'zecher Nishmas my brother, Reb Eliyahu Yosef ben HaRav Meir Shraga Zywica and my Aunt, Leah Brocha bas HaRav Elozer Beinish Friedlander, for their forthcoming Yahrtzeit, Chof Teves. Yossie & Chaya Krieger

מעשה אבות סימן

אם נא מצאתי הן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אול נא תקברני במצרים ... (מז-כמ)

The well-known speaker, R' Shabsi Yigal, tells of a chance encounter with R' Yehoshua Hartman shlit'a in which the latter saw **R' Chaim Kanievsky** zt"l literally comb through all the works of *Chazal* in ninety seconds.

He tells the story as follows: I saw a familiar face one Friday morning. It was my old rebbe, R' Yehoshua Hartman, who had just recently edited a new edition of the **Maharal's** writings. He had been my rebbe in Maarava. I hadn't seen him for years. I had heard he had moved away to a different country. That's why I was so surprised to meet him, especially in Raanana, my hometown, on a short Friday, in the middle of the winter.

After a few friendly words, I asked my rebbe what he was doing in town. He said that his in-laws had made aliyah from Brazil and settled in Raanana, and he and his Rebbetzin were there to visit them. When I found out that R' Hartman was going to spend Shabbos in our city, I didn't waste a moment - I immediately asked him if he could come speak in the shul where I daven, both during davening and at a kiddush afterwards. I remembered the fascinating lectures he'd delivered during my yeshivah days, and was anxious to experience them again, to hear him expound on wonderful principles of the Maharal, and to share this treasure with my friends. R' Hartman gave me his phone number so I could get his answer later in the day, and we said goodbye. When I phoned him later that day, shortly before Shabbos began, he told me he would be able to come and speak. Of course, I was more than thrilled.

During the kiddush, R' Hartman said an exquisite dvar Torah and then told over one of the most amazing stories I'd ever heard about a talmid chacham of our generation and his incredible breadth of Torah knowledge. While editing Gur Aryeh, R' Hartman came across a Maharal on Parshas Vayechi that states as follows: "During techiyas hameisim, all the dead will stand in Mearas Hamachpeilah, as is written in Chazal." However, the Maharal never cited his source.

An editor's job is to find sources. There were no search engines in those days. Bar Ilan's program hadn't been created yet, there was no Otzar Hachochma or any other comprehensive collection of Torah writings. There were plenty of talmidei chachamim steeped in the writings of Chazal, though, so R' Hartman approached quite a few of them to see if they knew the source of this *Maharal*. He asked many people, but none of them had any idea.

In the end, R' Hartman added a footnote on this piece of Maharal. "I don't know the source of this Chazal."

Shortly after R' Hartman's Gur Arveh was published, he found himself in Bnei Brak, and as he was walking down a random street, he chanced upon R' Chaim Kanievsky walking by himself. That was still possible in those days.

R' Hartman decided to grab the opportunity. He approached the *tzaddik* and asked if he could ask a question. Being given permission, he queried, "The Maharal writes in Gur Aryeh, Parshas Vayechi, that during techiyas hameisim, all the dead will stand in Mearas Hamachpeilah."

"Is that what he says?" R' Chaim asked, in a tone that sounded surprised. Apparently, this was news to him, too.

"That's what he says," R' Hartman affirmed. "However, right afterwards, the Maharal writes that Chazal mention this fact, as well. Does the *Rav* perhaps know where this *Chazal* is?"

"Then the most amazing thing happened," said R' Hartman. "I watched as R' Chaim continued walking, but he was murmuring to himself. I walked behind him, trying to hear what he was murmuring. I heard him say, "Talmud Bavli? No. Yerushalmi? No. Midrashei Halachah? No. Midrashei Aggadah? No. Zohar?"

Then R' Chaim looked at me and mentioned a place in the Zohar that might be interpreted to mean that.

"When I got home, I opened a Zohar to the place he'd mentioned, and bingo! It was right there!"

R' Hartman said. "It was incredible. I saw R' Chaim Kanievsky scan the entire literature of *Chazal* in ninety seconds!"

of Dovid Hamelech in which Dovid advised his newly crowned son. Shlomo, on how to run the kingdom. In his instructions, Dovid Hamelech tells him, "I am going in the ways of the world, and you must be strong and be a man." What is the meaning of Dovid's cryptic words that he is "going in the ways of the world"?

Baghdad, writes in his Sefer Aderes Elivahu that even though the Sanhedrin had been disbanded, the four forms of deaths that the Sanhedrin had the power to give to a deserving sinner, were not. For that reason, a man who commits a capital sin, even today when *Bais Din* no longer

The Navi compares the final days of Yaakov Avinu to those has the power to mete out capital punishment, will eventually be punished by the hand of *Hashem*. Dovid was concerned that even though he had been absolved of any wrongdoing with Batsheva numerous times before, still he was concerned that Shlomo, the son born to him from that union, might feel that he would eventually pay for his father's "sin."

Therefore, on his deathbed, while giving his son his final The Ben Ish Chai, Chacham Yosef Chaimzt'l of instructions, he remarked that there is no need for any concern due to the incident with Batsheva for he is "going in the way of the world" and he will die a peaceful death, not an untimely, harsh one. It was then that Dovid instructed Shlomo to "be strong and be a man" and stand up to the navsavers who will surely antagonize him about this

ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך ... ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם וגו' (מח-ו)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Yaakov Avinu thought, at this junction in his life, immediately before he passed away, that he needed to justify his actions to his son Yosef as to why he buried Rochel on the roadside, and not in מערת המכפלה. He proceeded to tell Yosef the reason we all know so well; that the *Yidden*, on their way down to *golus*, would be able to stop along the way and beseech their *Mama Rochel* to intercede on their behalf and hope that *Hashem* would heed her prayers.

We see from here that we need not understand everything, but must believe that all is divinely orchestrated. A good friend of mine just told me a similar occurrence. One of the Stoliner Rebbes told his chassidim that he wanted to be buried wherever he was *niftar*. He passed away in Frankfurt and was laid to rest there in a foreign land both demographically and ideologically. Years later, while the cemetery of his hometown in Poland was decimated during World War II and its cemetery was practically destroyed, quite ironically, the *Rebbe's tziyon* in Frankfurt was unscathed! 'Ales mit a cheshbon.'

As we know, Hashem promised Rochel Imeinu "מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעולתך ושבו בנים לגבולם". Why this צרכה? Why must Rochel stop her powerful cries? There's a deep and penetrating insight said over in the name of **R**' Mordechai Druk zt"l. The simple understanding is that Rochel's meritorious actions deserved divine recognition.

He says as follows: The *posuk* tells us that Leah's eyes were "רכות". **Rashi** explains they were soft, red and puffy due to excessive weeping that she not fall to Esav in marriage. Rochel, by giving Leah the simanim, stopped those tears. מדה כעגד מדה Hashem had to ensure that Rochel would not cry! That is the power of kol hamaavir al midosay: Hashem is forced to do the same, even if it means altering the teva. May we be zoche to the fulfillment of that verse ישבו בנים לגבולם very soon!

משל למה הדבר דומה ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם ... (ממ-א)

notice that he was to be conscripted into the army. He immediately went to the Rebbe for a beracha so that he can be exempted from army service. R' Dovid blessed him warmly and spoke to him for a few minutes. Just as the chasid was about to leave, the Rebbe handed him a small coin, instructing him to take it with him wherever he went. The loyal *chasid* gratefully accepted the coin and left.

Days later, he went to army headquarters for his medical examination. As the exam got underway, the *chasid* started feeling nervous. The doctor looked quite confident and he worried that he was going to be conscripted. Suddenly, he remembered that he had left the coin he'd received from the *Rebbe* in the pocket of his outer garment which was in the waiting room. Frantic, he jumped up, shouting, "My money! reach their utmost potential – as described in the posukim.

My money! I must retrieve my money!"

He ran back to the waiting room and returned to the exam א young *chasid* of **R' Dovid** of **Skver** zt"l, received a room a moment later clutching his precious coin tightly in his hand, obviously much relieved. The doctor had assumed the man must have left a sizable sum of money in the outer room. He couldn't believe his eyes when he saw a single coin of almost worthless value his patient was clutching tightly.

Almost immediately, the doctor concluded that the man must surely have some kind of mental challenge or imbalance and exempted him from army duty!

נמשל: The idea of a beracha is a discussion beyond the scope of this context. One point however, is that we mustn't forget it is not the blessing that brings salvation, rather the blessing helps a person reach a goal. Ultimately, it is the *Torah*, tefillah and good deeds that brings about salvation. When Yaakov blessed his holy sons, it was that they be able to

שכמו לסבל ויהי למס עבד ... (ממ-מו)

וירא מנחה כי מוב ואת הארץ כי נעמה וים במדוס אוירא מנחה בי מוב ואת הארץ כי נעמה וים במדוס מושל מדום אויר למם מבד ... (ממ-מוי) דור שבמו למבל ויהי למם מבד ... (ממ-מוי)

While attending a sheva berachos this week, I heard a beautiful idea that I would like to share with you. Yaakov Avinu blessed his son Yissachar with the words, "Vayar Menucha ki Toy ... Vayeit shichmo lisbol." This means that Yissachar sees that menucha, calmness and peace of mind, is a good thing, so he bends his shoulder to suffer. How odd? If someone wants to find calmness and peace, why is he taking on the pain or burden and causing himself to suffer? This is the opposite of menucha.

R' Simcha Bunim M'Pshischa zt" provides a truly fascinating explanation. He says that the word "Lisbol" which means to suffer, can have an alternate explanation. It can also mean to tolerate - savlanus. Yissachar, the Talmid Chacham, understood that in order to find peace and tranquility in life, you need to learn how to tolerate others.

We all know the famous saying, "Pain in life is inevitable, but suffering is a choice." There are always going to be people and situations in life that cause us pain, but how much we suffer from them is really our choice. Do we choose to be the victor or the vanquished? This is all up to us. I'm not saying this is easy, but it is well worth the investment. It will determine whether our lives will be filled with suffering and painful hardship or filled with tolerance and calmness - real Menuchas Hanefesh..

The great reward for such behavior, for a person who can truly tolerate, is beyond our understanding. It says in the Seforim *Hakedoshim*, that the whole world is sustained in the merit of tolerance, of such a person who can tolerate others. This person is compared to the sun that comes out in its full strength and lights up the world. But besides for the great reward that comes later is the great reward that comes now. You save yourself the suffering and can really feel peace and tranquility in life.

When we come to the realization that although we cannot control the way other people act, we can control the way we respond to their behavior, we become empowered to make the correct choices. Either we tolerate or we suffer, but the choice is ours.